

ANA MARIA G.

INFINIT

VOLUMUL 1

Timișoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANA MARIA G.

*Infinit / Ana Maria G.. - Timișoara : Stylished, 2019-
4 vol.*

ISBN 978-606-9017-83-8

Vol. 1 : *Infinit*. - 2019. - ISBN 978-606-9017-84-5

821.135.1

Editura STYLISHED

Timișoara, Județul Timiș

Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Tel.: (+40)727.07.49.48

www.stylishedbooks.ro

Iar nu mai vine, ce naiba face. Dacă nu ajunge în următoarele cinci minute, plec la școală și o las să vină pe jos. În fiecare zi, aceeași poveste. Bine, nu chiar mereu, doar când sunt petreceri.

Bineînțeles că pentru mine nu sunt o problemă, mie nu îmi plac, mi se par o pierdere de timp și prefer să fac ceva util cu timpul meu; să învăț, de exemplu. Rareori ajung la o astfel de petrecere, practic, târâtă de Cris, care uneori e ajutată de mama, că cică trebuie să socializez. Dar chiar și atunci, stau o oră-două și fug acasă.

Cris, sau Cristal, e prietena mea de... aproape dintotdeauna. Ne-am cunoscut la cinci ani când am salvat-o de un băiețel care o trăgea de păr și de atunci suntem cele mai bune prietene. E nebună, amuzantă și o iubesc la nebunie, dar cum nimeni nu e perfect, are și ea un defect, sau mai bine spus un viciu: petrecerile și băieții. Bine, două! Dar tot o iubesc. E mereu prezentă când am nevoie de ea, mai ales că părinții mei sunt mai mereu plecați pentru că lucrează foarte mult.

Mama e medic ortoped – de aceea mă străduiesc atât de mult să învăț, vreau să merg pe urmele mamei și să intru la facultatea de medicină –, iar tata e asociat la același birou de avocatură de douăzeci de ani.

O mai sun o dată pe Cris, în timp ce mă urc la volanul mașinii mele, un Audi A3 albastru, superb,

pe care l-am primit cadou de la scumpul meu părinte acum trei luni, când am împlinit optsprezece ani.

— Alo... se aude vocea răgușită a prietenei mele.

— Pe bune, Cris? Nu ești gata? Stau de cincisprezece minute în fața casei tale și te sun încontinuu și tu încă dormi? În zece minute să fii aici, dacă nu, intru peste tine și te iau în pijama! Astăzi avem test!

— Gata, gata, vin acum, nu mai țipa!

— Să te văd!

Zece minute mai târziu, Cris intră în mașină somnoroasă și cu două amintiri de la pernă pe față și îmi mușcă buza, ca să nu mă pufnească râsul de față cu ea.

— Și? Nu ai nimic de spus?

— Ba da. Mă doare capul! Și am venit acasă la trei dimineața... mormăi ea ușor.

— Aha... aprob ușor. De ce la ora aia? Iubit nou, Cris? Și imediat văd un zâmbet imens pe fața prietenei mele și o privire visătoare...

— E minunat! Îl cheamă Raul și e atât de sexy și ochii lui și mușchii și...

— Și gata, Cris! Ajunge, trezește-te! Era de ajuns să îmi spui da.

— Știi, mă gândeam că ai putea merge în seara asta cu mine la o petrecere...

— Nu! Categorie, nu! Nici nu vreau să aud așa ceva!

— Hai, te rog, e la Raul acasă, locuiește cu cel mai bun prieten al lui, te rog! Promit să nu stăm mult și oricum e vineri, așa că poți ieși și tu puțin, nu?

— Cris, tu știi ce părere am despre astfel de petreceri, nu?

— Te rog! Dacă mergi cu mine, îți rămân datorii cu ce vrei tu!

— Ce vreau eu? Sigur?

— Da, da, sigur. Mergi?

— Bine. Dar dacă mi se pare ceva dubios, plec acasă, să știi!

— Bine! Te iubesc!

— Da, știu! Vin să te iau la șapte și jumătate, ok?

— Bine!

* * *

Stau și mă uit în dulap de o oră și nu știu cu ce să mă îmbrac! Nu vreau să par nici vulgară, dar nici o sfântă, așa că îmi iau o pereche de pantaloni albi și o cămășuță neagră din bumbac cu un decolteu cât de cât decent. Mi-am prins părul într-un coc lejer și m-am machiat subtil, doar puțin fond de ten, rimel și luciu de buze, mi-am luat cheile și telefonul și am plecat să o iau pe Cris. Nu am de gând să stau prea mult acolo, dar dacă nu aș fi

acceptat, probabil nu aş mai fi scăpat de reproşurile ei vreo câteva săptămâni bune.

O să merg acolo, o să stau puţin, cu siguranţă mi se va face scârbă de comportamentul altor fete care ar fi în stare de orice pentru atenţia băieţilor din echipa de fotbal, le voi critica, le voi demoraliza, iar când voi fi satisfăcută de ceea ce am provocat, voi pleca acasă. Câteodată am aşa nişte idei geniale că mă mir şi eu de mine.

Fum de ţigară, alcool, fete dezbrăcate care dansează pe mese, băieţi pe sub ele şi Cris care se sărută de zece minute cu Raul, iubitul ei plin de tatuaje şi un nenorocit de cercel în sprânceană, dar care totuşi pare un băiat de treabă. Asta e tot ce văd de o jumătate de oră de când sunt aici şi deja mă gândesc cum să scap naibii mai repede. Mă ridic să ies afară la aer, dar mă izbesc de un perete...

— Nu te uiţi pe unde mergi, păpuşă?

Şi ce să vezi, peretele vorbeşte. Îmi ridic privirea şi dau de cei mai negri ochi pe care i-am văzut vreodată şi o faţă încruntată.

— Tu eşti idiot? Tu ai dat peste mine, eu acum m-am ridicat. Şi dacă îmi mai spui o singură dată păpuşă, pumnul meu o să facă contact cu faţa ta, păpuşel! Îi spun ironică şi îi aud pe Cris şi Raul chicotind.

— Salut, Alex! spune Raul şi dacă se putea să dispar atunci, probabil aş fi făcut-o. Alex, Sara e prietena cea mai bună a lui Cris, Sara el e prietenul meu cel mai bun, Alex!

— Cris, de ce nu mi-ai spus că Raul are prieteni idioţi care nu se uită pe unde merg?

— Uşor păpuşă, nu te mai agita aşa, să nu îţi plesnească vreo venă! Înţepată prietena asta a ta! Îi spune lui Cris, iar eu îmi dau ochii peste cap.

— Arogantule!

— Scorpie! Mi-o întoarce el.

— Am plecat de aici! Nu stau de vorbă cu toţi idioţii! pufnesc şi dau să plec, dar idiotul mă prinde de mână şi îmi mârâie în ureche...

— Fugi, păpuşă? De ce nu mai stai să îţi arăt ce poate face idiotul ăsta?

Hopa... am atins o coardă sensibilă. Îmi pun un zâmbet inocent pe faţă şi mă întorc cu faţa la el

— Scuză-mă, te-am jignit, cumva?

— De ce? Dacă ai fi făcut-o, ai de gând să te revanşezi cumva?

La dracu, e bun!

— Ştii ceva? Du-te dracu' dobitocule! la care el îşi ridică o sprânceană.

— Hei, mă răneşti! Parcă eram idiot şi arogant, tu cumva scuipi venin?

— Eşti cel mai nesuferit, arogant, idiot şi imbecil om pe care l-am cunoscut! am spus şi mi-am ridicat mâinile în aer nervoasă la maxim.

— Ai grijă cu gura aia păpușă, că o ai cam mare și să nu cumva să îi gădesc eu o utilitate mai bună, poate ți-o astup eu cumva, rânjește drăcește.

— Nicio șansă, păpușel! Îmi dau ochii peste cap și plec afară să iau o gură de aer că simt că nu mai pot să respir înăuntru.

Auzi la el, cică astupă el. Numai de idioți am parte... Oare specia asta masculină a ieșit defectă de la mama natură ori s-au prostit pe parcurs?

Mai stau puțin afară, iar când dau să intru înapoi, un alt idiot îmi blochează calea.

— Hei, frumoaso, ce ai spune să mergem să ne distrăm puțin?

— Poate vrei să mă distrez eu puțin cu fața ta? aud o voce groasă în spatele meu și o recunosc imediat ca fiind a lui Alex, apoi un braț puternic și tatuat mă apucă de mijloc și mă trage în spate.

— Care-i treaba ta, omule?

— Dispari din fața mea, până nu îți trag una de îți joacă dinții barbut în gură!

Și uite așa, idiotul numărul doi, fuge de i se aprind călcâiele.

— Mulțumesc, dar puteam să mă apăr și singură. Mă trag din strânsoarea lui și plec să văd dacă merge și Cris acasă, dar nu apuc să fac doi pași că îl aud zicând:

— Mereu ești așa țâfnoasă? Sau doar cu mine?

Îmi dau ochii peste cap și merg mai departe fără să îi răspund. De ce să îmi bat capul cu el, că oricum nu o să îl mai văd.

O caut pe Cris vreo cinci minute, dar n-am dat de ea, astfel că m-am hotărât să o anunț printr-un mesaj că plec acasă și ne vedem a doua zi, Mă urc în mașină și plec.

Am ajuns acasă într-un timp record. La fel ca toată lumea, aveam și eu defectele mele. Iubeam viteza... și mai concuram din când în când la câte o cursă ilegală la periferia orașului. Eram destul de bună, ce-i drept, dar asta nu știa decât Cris, și ar face bine să își țină gura. Îmi amintesc de cursa de mâine seară și îi trimit un mesaj, sunt sigură că a uitat...

Nu ai uitat de mâine seară nu?

Nu, stai liniștită! Treci să mă iei? Nu pot să merg cu Raul pentru că el merge împreună cu Alex!

Da, te iau eu la zece. Dar unde merge cu Alex?

Concurează și el!

Ce?!?

Trebuie să plec, Sara, ne vedem mâine seară!

Ce dracu fac acum? Până acum nu mă cunoștea nimeni la curse... Abia ce ajungeam, stăteam puțin până se terminau pregătirile, concuram, câștigam și plecam acasă. Mâine seară sigur nu mai scap așa ușor. Și nici nu pot să dau înapoi – i-am promis

lui Luca și a pariat totul pe mine – mai ales că cică vine unul nou... Dima cică îl cheamă, cine o mai fi și acesta? Oricum o să mănânce asfalt.

Îi mai trimit un mesaj lui Cris să fiu sigură că nu suflă o vorbă:

Să nu suflă o vorbă! Nici măcar lui Raul, că te omor!

Și acum la somn, mâine va fi o zi grea...

O oră mai târziu, eram cu gândul la niște ochi mai negri ca noaptea și la o voce senzuală...

Am reușit să adorm spre dimineață, și drept răsplată acum am niște cearcăne de mai mare frumusețea...

Ajungem la pistă pe la zece și jumătate. Cris era îmbrăcată cu o fustă scurtă de piele și un top roșu din dantelă, iar eu cu o pereche de pantaloni scurți, foarte scurți, negri și o bluză albă cu un decolteu adânc în V, părul pe spate și pantofi cu tocuri în picioare. Ce naiba, măcar aici să mă îmbrac indecent și să îmi fac de cap.

Nici nu ajung bine, că scumpa mea Cris a și sărit din mașină după al ei *iubi* și m-a lăsat singură.

Cobor din mașină și mă îndrept spre Luca, care mă aștepta nerăbdător.

— Wow, baby, ce sexy ești în seara asta! Mă trage spre el și mă sărută cu atâta pasiune, de se aud fluierături și strigăte în jurul nostru. Întrerupe sărutul și mă întoarce într-o piruetă, zâmbind

drăcește. Luca e un băiat foarte sexy, blond, ochi albaștri, mușchi, bani, tot ce vrei. Dar mie nu îmi plac blonzii, doar mai pierd timpul cu el și în plus am protecție când vin la curse.

Se anunță startul și mă grăbesc spre linia de pornire, chiar lângă un BMW 650i ultimul model, negru, geamuri fumurii, o bijuterie ce să mai... Dar tot eu o să câștig... zâmbesc în sinea mea.

După ce a dat startul o pițipoancă siliconată îmbrăcată în boxeri și sutien a început lupta. Am fost aproape să pierd. Idiotul ăla cu BMW-ul a stat numai în spatele meu și nu m-a slăbit deloc. Dar tot eu am fost mai a dracu' și am câștigat!

Nici nu am coborât bine din mașină că am fost luată pe sus de Luca, care mă învârtea pe sus și nu am apucat să-l văd pe șoferul BMW-ului pentru că acesta a plecat nervos foc, călcând pedala la maxim...

— Ai fost senzațională, baby! Te ador!

— Normal că mă adori, Luca... ți-am umplut buzunarele din nou! Hai, Cris, mergem? M-am uitat după Alex, dar nu era pe nicăieri...

— Mergem, dar îl putem lua și pe Raul? Alex a plecat și l-a lăsat aici.

— Sigur, hai să mergem!

A doua zi, încă mă mai gândeam la cursă, la șoferul misterios și bineînțeles la idiotul de Alex. Singurul motiv al plecării lui ar fi putut fi cu siguranță vreo păpușă siliconată cu mintea în colțuri...